

กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

Administration Strategies of Tutoring Schools for Students' Learning Management

¹กรกฤษ ศรีวิชัย และ ²จรัญญา เทพพรบัญชากิจ

¹Korrakrit Sriwichai and ²Jaranya Thepphornbanchakij

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพายัพ

²อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพายัพ

¹Ph.D Candidate of Educational Administration Department, Graduate School Payap University

²Lecturer of Educational Administration Department, Graduate School Payap University

¹Corresponding Author E-mail: Kting15@hotmail.com

Received September 3, 2023; Revised October 30, 2023; Accepted November 3, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) สร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน มีรูปแบบผสมผสาน ประชากร คือ ครู ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาพัฒนาวิชาการเชียงใหม่ แบ่งเป็น 3 ชั้น (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน จากผู้ให้ข้อมูล 156 คน โดยใช้แบบสอบถาม (IOC= 0.60-1.00, α = 0.94-0.97) และแบบสัมภาษณ์ (2) สร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เนื้อหา ผลวิจัยพบว่า (1) สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด (2) กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนมี 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง 50 วิธี (3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ได้ 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง 51 วิธี คือ (1) สรรหาและดำรงรักษานักวิชาการอย่างยั่งยืน (2) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการบนพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ (3) ดูแลนักเรียนและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล (4) พัฒนางานบริการทางการศึกษาเชิงรุก (5) ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดวิชาการแนวใหม่

คำสำคัญ: กลยุทธ์การบริหาร; โรงเรียนกวดวิชา; การจัดการเรียนรู้

Abstract

The objectives of the study were to (1) study the actual, the expected and the desirable situations of tutoring schools administration for students' learning management (2) create administration strategies of tutoring schools for

students' learning management and (3) evaluate propriety and feasibility of administration strategies of tutoring schools for students' learning management. This study was mixed method research. The population were teachers, parents, and students of Phatthanavichakarn tutoring schools. This research had 3 methodologies (1) study the actual, the expected and the desirable situations of tutoring schools administration for students' learning management. Units of analysis were 156 participants. The research instruments were a questionnaire (IOC= 0.60–1.00, α = 0.94–0.97) and an interview. (2) create administration strategies of tutoring schools for students' learning management. (3) evaluate propriety and feasibility of administration strategies of tutoring schools for students' learning management and focus group discussion by experts. The data was calculated for mean, standard deviation and content analysis. The results shows that (1) the actual situations in high level, the expected and the desirable situations in highest level. (2) creating administration strategies of tutoring schools for students' learning management consists of 5 main strategies, 11 secondary strategies and 50 methods. (3) evaluate propriety and feasibility of administration strategies of tutoring schools for students' learning management consists of 5 main strategies, 11 secondary strategies and 51 methods: (1) Personnel Strategy (2) Academics Strategy (3) Youth Care Strategy (4) Academic Services Strategy (5) Public Relation Strategy

Keywords: Administrative Strategy; Tutoring School; Learning Management

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างซับซ้อนและผันผวน ดังนั้นทุกประเทศจึงพยายามจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานให้กับประชาชนอย่างเท่าเทียม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ซึ่งประเทศไทยได้มีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็น การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการศึกษาตามอัธยาศัยจะมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการ ระยะเวลา การวัดและประเมินผล โดยเนื้อหาและหลักสูตรต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคล ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาจัดเป็นการศึกษานอกระบบจึงต้องมีการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

โรงเรียนกวดวิชาได้เข้ามามีบทบาทเพื่อเติมเต็มความรู้ให้นักเรียนในการสอบและพบว่านักเรียนเลือกเรียนกวดวิชาเนื่องจากมีบางวิชาที่ใช้ในการสอบไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนภายในระบบโรงเรียน (สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2564) แต่ในปีพ.ศ. 2563 โรงเรียนกวดวิชาลดลงเหลือ 1,712 ราย เนื่องจาก (1) เศรษฐกิจที่ชะลอตัว (2) โรงเรียนที่ไม่ได้ขออนุญาตจัดตั้งถูกสั่งปิดกิจการ (3) การเลือกเรียนผ่านระบบออนไลน์ในสถานการณ์โรคโควิด (4) สถานที่ตั้งกลับมาเก็บค่าเช่าหลังจากสถานการณ์โควิด

ทำให้ต้องปิดกิจการ (5) ภาษีที่ต้องจ่าย (อรรถพล ตรีกตรอง, 2564) รวมทั้ง นลิศา เตชะศิริประภา (2564) ได้กล่าวว่าการลดลงของโรงเรียนกวดวิชาเกิดจาก (1) สภาพเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อกำลังซื้อ (2) อัตราการเกิดน้อยลง (3) รูปแบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเปลี่ยนแปลง (4) การแข่งขันของโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น และ (5) เทคโนโลยีและยุคสมัยที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลได้ผ่านอินเทอร์เน็ต

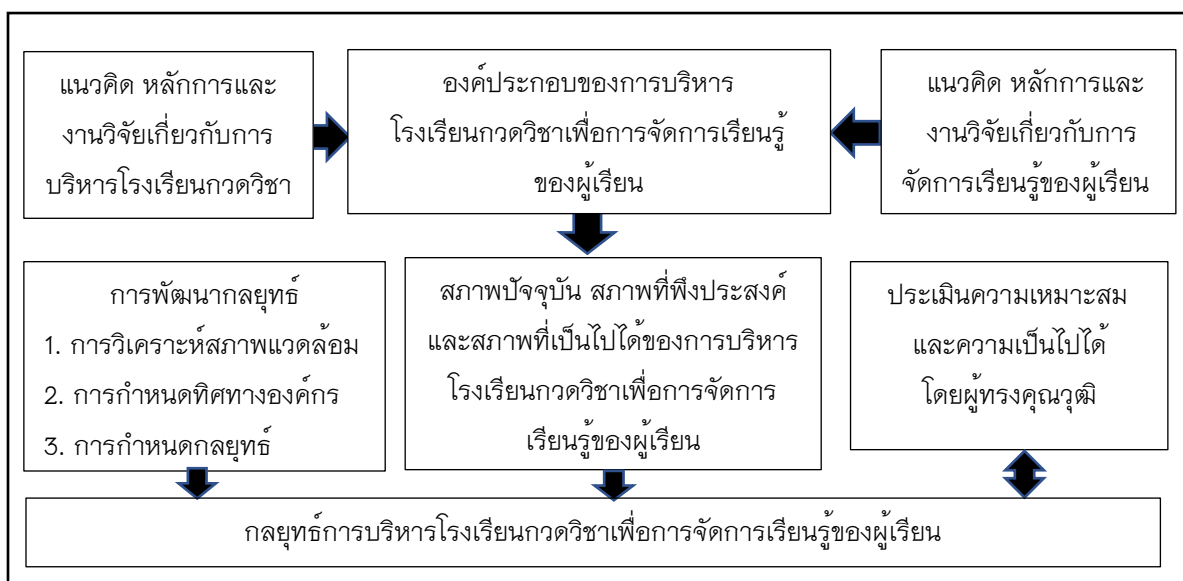
นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและโลกยังส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เห็นได้จากการทดสอบความรู้ความเข้าใจในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และการอ่านหรือ PISA ของนักเรียนไทยมีคะแนนลดลง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2565) และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2565) ได้รายงานผลการสอบ O-NET ปีการศึกษา 2564 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 30

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น เห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของโลกในช่วงที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนกวดวิชาและส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับตัวของโรงเรียนกวดวิชาที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาควบคู่กับประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. สร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

ประชากร คือ ครู ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไปของโรงเรียนกวดวิชาพัฒนาวิชาการเชียงใหม่

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 156 คน ประกอบด้วย (1) ครูทั้งหมดจำนวน 30 คน (2) ผู้ปกครองใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แล้วเลือกแบบเฉพาะเจาะจงได้จำนวน 63 คน (3) นักเรียน ใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แล้วเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ได้จำนวน 63 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60– 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α) = 0.94–0.97

2) แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (ฉบับที่ 1)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 2 สร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

1) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยหาค่า $PNI_{modified}$

2) การ SWOT Analysis โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (ค่า $PNI_{modified}$ ต่ำ: จุดแข็ง, $PNI_{modified}$ สูง: จุดอ่อน) และสภาพแวดล้อมภายนอก (ค่า $PNI_{modified}$ ต่ำ: โอกาส, $PNI_{modified}$ สูง: อุปสรรค)

3) จัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนกวดวิชาเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมาย

4) ร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (ฉบับที่ 1)

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

1) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการใช้แบบประเมินฯ

2) นำผลประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 1) มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ได้เป็นร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 2)

3) จัดการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) ปรับปรุงได้เป็นกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบประเมิน ใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างและการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน จากแบบสอบถาม ได้ผลดังนี้

การบริหาร โรงเรียนกวดวิชา	ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	μ, σ	ความหมาย	$\bar{X}, S.D.$	ความหมาย	$\bar{X}, S.D.$	ความหมาย
สภาพปัจจุบัน	4.19, 0.80	ระดับมาก	4.35, 0.71	ระดับมาก	4.62, 0.72	ระดับมากที่สุด
สภาพที่ พึงประสงค์	4.68, 0.58	ระดับมากที่สุด	4.73, 0.47	ระดับมากที่สุด	4.81, 0.50	ระดับมากที่สุด
สภาพที่เป็นไปได้	4.49, 0.67	ระดับมาก	4.59, 0.61	ระดับมากที่สุด	4.77, 0.54	ระดับมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสัมภาษณ์พบว่าควรปรับปรุงเนื้อหา พัฒนาองค์ความรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาผู้เรียนและความแตกต่างของบุคคล มีการวัดและประเมินผล มีการคัดเลือกและสรรหาครู ส่งเสริมบุคลากรให้พัฒนาความรู้และทักษะ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ลงทุนด้านสื่อและเทคโนโลยี กำหนดค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม พัฒนาการบริการและระบบดูแลผู้เรียน ตรวจสอบและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย

2) การสร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง 50 วิธีดำเนินการ คือ (1) การสรรหาและธำรงรักษามูลค่าบุคลากร (Personnel Strategy) มี 2 กลยุทธ์รอง 11 วิธี (2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ (Academics Strategy) มี 2 กลยุทธ์รอง 12 วิธี (3) การดูแลนักเรียนและความปลอดภัย (Youth Care Strategy) มี 2 กลยุทธ์รอง 6 วิธี (4) การพัฒนางานบริการทางการศึกษา (Academic Services Strategy) มี 3 กลยุทธ์รอง 15 วิธี และ (5) การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด (Public Relation Strategy) มี 2 กลยุทธ์รอง 6 วิธี

3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ผลดังนี้

กลยุทธ์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กลยุทธ์ที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษามูลค่าบุคลากร	4.89	0.33	5.00	0.00
กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	5.00	0.00	5.00	0.00
กลยุทธ์ที่ 3 การดูแลนักเรียนและความปลอดภัย	5.00	0.00	5.00	0.00
กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนางานบริการทางการศึกษา	5.00	0.00	5.00	0.00

กลยุทธ์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กลยุทธ์ที่ 5 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด	5.00	0.00	5.00	0.00
รวม	4.89	0.35	4.76	0.53

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้อย่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชา เพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า ความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.89, S.D.= 0.35) และความเป็นไปได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.76, S.D.= 0.53) มีรายละเอียดดังนี้

กลยุทธ์หลักที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ กลยุทธ์หลักที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ กลยุทธ์หลักที่ 3 การดูแลนักเรียนและความปลอดภัย กลยุทธ์หลักที่ 4 การพัฒนางานบริการทางการศึกษา และกลยุทธ์หลักที่ 5 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D.= 0.00) กลยุทธ์หลักที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์หลักที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษานักวิชาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.89, S.D.= 0.33) ส่วนความเป็นไปได้ของทั้ง 5 กลยุทธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D.= 0.00) และได้มีปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ผลดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษานักวิชาการอย่างยั่งยืน (Personnel Strategy) ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 1.1 เรงสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีสมรรถนะ คือ (1) สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดี (2) สรรหาและคัดเลือกครูที่มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้ รวมทั้งสามารถดูแลนักเรียนและควบคุมชั้นเรียน (3) สรรหาและคัดเลือกบุคลากรให้เพียงพอ (4) สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีจิตบริการและมนุษยสัมพันธ์ และกลยุทธ์รองที่ 1.2 ส่งเสริมและธำรงรักษานักวิชาการอย่างเป็นระบบ คือ (1) พิจารณาค่าตอบแทนหรือเงินเดือนให้เหมาะสมกับภาระงาน (2) พิจารณารายได้พิเศษและความช่วยเหลือที่เหมาะสม (3) ใช้การสื่อสารเชิงรุกและเพิ่มการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของบุคลากร (4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้พัฒนาความรู้ ทักษะและความสามารถในการบริหารจัดการของบุคลากร (5) จัดการประชุมด้วยช่องทางที่หลากหลายเพื่อรายงานความก้าวหน้าและร่วมกันแก้ปัญหา (6) มีการประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ภายในระดับเดียวกัน และระดับล่างสู่ระดับบน (7) พัฒนาเครือข่ายวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการบนพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ (Academics Strategy) ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของผู้เรียนแต่ละบุคคล

คือ (1) จัดการเรียนรู้การสอนที่สอดคล้องกับระบบการศึกษาและสถานการณ์ (2) พัฒนารายวิชาให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม (3) วิเคราะห์และจัดทำเอกสารประกอบการเรียนให้ถูกต้องตามหลักสูตร (4) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (5) มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสม (6) พัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ (7) จัดการแนะแนวและให้ความรู้เกี่ยวกับการระบบการศึกษา (8) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียน และกลยุทธ์รองที่ 2.2 รักษามาตรฐานการจัดการเรียนการสอนบนความเป็นเลิศ คือ (1) มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายตามบริบท (2) มีประเมินผลการสอนของครู โดยผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียน (3) สนับสนุนให้เก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อใช้วางแผนในการแก้ปัญหาและพัฒนาชั้นเรียน (4) เร่งจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา (5) ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

กลยุทธ์ที่ 3 การดูแลนักเรียนและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล (Youth Care Strategy) ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 3.1 เพิ่มการดูแลและติดตามนักเรียนโดยใช้ข้อมูลเชิงระบบ คือ (1) พัฒนาระบบดูแลนักเรียนให้ทั่วถึง (2) ใช้เทคโนโลยีในการติดตามการเข้าเรียนและรายงานความก้าวหน้า (3) มีการติดต่อและแจ้งข้อมูลกับผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และกลยุทธ์รองที่ 3.2 เร่งพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างรอบด้าน คือ (1) พัฒนาและตรวจสอบความพร้อมใช้งานของระบบรักษาความปลอดภัย (2) รักษาความสะอาดและความเรียบร้อยของห้องเรียนและอาคารสถานที่ (3) ให้ความรู้หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย การปฐมพยาบาลและการดูแลสุขอนามัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนางานบริการทางการศึกษาเชิงรุก (Academic Services Strategy) ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 4.1 ยกย่องงานบริการการศึกษาที่ตอบโจทย์ความต้องการสมัยใหม่ คือ (1) การให้ความรู้หรือฝึกอบรมเรื่องระบบการศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน รายวิชาและครูผู้สอน การรับสมัคร (2) พัฒนาระบบติดต่อประสานงานและช่องทางในการชำระเงิน (3) ควบคุมงานด้านบัญชีและงบประมาณให้ถูกต้อง (4) จัดบริการและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้เพียงพอ (5) ปลูกฝังจิตบริการ มีมนุษยสัมพันธ์ อธิษาคัยที่ดี (6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นในด้านบริการ กลยุทธ์รองที่ 4.2 ยกย่องมาตรฐานของครูภัณฑ์และเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ คือ (1) จัดหาวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ (2) จัดวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน (3) บำรุงรักษาวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมใช้งาน (4) ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และกลยุทธ์รองที่ 4.3 ผลักดันมาตรฐานของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความเชื่อมั่นตามบริบทของแต่ละโรงเรียน คือ (1) ตรวจสอบความแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารสถานที่ (2) ตรวจสอบและบำรุงอุปกรณ์และอาคารสถานที่ให้พร้อมใช้งาน

(3) จัดสรรพื้นที่ให้เพียงพอ (4) พัฒนาและดูแลสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและปลอดภัย (5) จัดตกแต่งห้องเรียน และสถานที่เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 5 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดวิชาการแนวใหม่ (Public Relation Strategy) ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 5.1 เร่งปรับปรุงงานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม คือ (1) เพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนและผลงาน (2) พัฒนาและส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงเรียน (3) เพิ่มโฆษณาเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย และกลยุทธ์รองที่ 5.2 กระตุ้นงานด้านการตลาดวิชาการให้มีประสิทธิภาพ คือ (1) การกำหนดค่าเล่าเรียนให้เหมาะสมกับประสิทธิภาพการเรียนการสอน (2) การมีระบบผ่อนชำระค่าใช้จ่ายที่ยืดหยุ่นตามความแตกต่างของผู้เรียน และสภาพเศรษฐกิจ (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ส่วนลดและของแถมความเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 โดยภาพรวมพบว่า (1.1) สภาพปัจจุบันของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก สอดคล้องกับอัญชลี ศรีวิชัย (2563) กล่าวว่า โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนที่กระชับ และใช้เทคนิคการสอนที่ง่าย ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้และใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการ (1.2) สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับกมลวรรณ พันธุ์คำหรี (2564) กล่าวว่า การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชา การปรับโครงสร้างและจัดทำแผนปฏิบัติการที่คำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนและสอดคล้องกับงบประมาณ การพัฒนาระบบการจัดการให้มีมาตรฐาน การปรับปรุงค่าธรรมเนียมในการเรียนให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่น และ (1.3) สภาพที่เป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับพัชรภรณ์ ดวงชื่น (2562) ที่เสนอว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องบริหารจัดการให้สอดคล้องกับความคิดใหม่ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี การออกแบบหลักสูตรที่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน การวางแผนร่วมกันของทุกภาคส่วน

จากวัตถุประสงค์ที่ 2 การสร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ 5 กลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์หลักที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษาบุคลากร สอดคล้องกับ Rushforth (2012) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชาขึ้นอยู่กับตัวผู้สอน โดยเทคนิคการสอนมีส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการจัดการเรียนการสอน การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของผู้เรียน การอธิบายที่ชัดเจน การทบทวนเนื้อหาและทำแบบฝึกหัด และ Force & UNESCO (2020) เสนอว่า การจัดครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องให้เพียงพอและทำให้มีความสุขกับการทำงาน ได้เงินเดือนตรงตามเวลา หรือลาป่วยได้โดยไม่ควรลดสิทธิต่างๆ กลยุทธ์หลักที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สอดคล้องกับ

Hong Kong Examination and Assessment Authority (2013) ระบุว่าเหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนกวดวิชา ร้อยละ 39 มีความต้องการพัฒนาผลการเรียน ร้อยละ 26 มีต้องการเรียนรู้ทักษะในการทำข้อสอบ ร้อยละ 19 ต้องการแก้ไขปัญหาในการทำการบ้าน ร้อยละ 18 ต้องการรักษามาตรฐานของระดับผลการเรียน และร้อยละ 16 ให้เหตุผลว่าครูในโรงเรียนกวดวิชาเก่งกว่าครูในสถานศึกษา กลยุทธ์หลักที่ 3 การดูแลนักเรียนและความปลอดภัย สอดคล้องกับวารุณี พูนพิพัฒน์ กิจ (2564) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความปลอดภัยและไม่มีเสียงรบกวนจะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของห้องเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ดีขึ้น กลยุทธ์หลักที่ 4 การพัฒนางานบริการทางการศึกษา สอดคล้องกับ อัญชลี ศรีวิชัย (2563) ที่กล่าวว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องจัดตารางเรียนที่สะดวกต่อการเข้าเรียนและมีการให้บริการรวดเร็ว มีช่องทางการชำระเงินที่หลากหลาย รวมทั้งให้ข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการแนะนำการศึกษา และกลยุทธ์หลักที่ 5 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด สอดคล้องกับจุฬณี วิริยะกิจไพศาล (2559) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาจากการรวบรวมข้อมูลและการค้นหาข้อมูลของโรงเรียน

จากวัตถุประสงค์ที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า กลยุทธ์หลักที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษาบุคลากรอย่างยั่งยืนมีความเหมาะสมน้อยที่สุดแต่มีความเป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 1.1 เรงสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีสมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับสุตารัตน์ วุฒิมงคลพานิช (2559) ที่เสนอว่า ครูที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการสอนจะสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่ายและสร้างแรงกระตุ้นแก่นักเรียนได้ดี รวมทั้งการมีมนุษยสัมพันธ์และมีเทคนิคช่วยในการจดจำ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนอยากเรียนและเลือกเรียนกับโรงเรียนกวดวิชา ประเด็นที่มีความแตกต่าง คือ การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรให้เพียงพอกับภาระงาน กลยุทธ์รองที่ 1.2 ส่งเสริมและธำรงรักษาบุคลากรอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ ยุทธชาติ นานหอม (2564) ได้เสนอว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีการพัฒนาครูให้พร้อมเข้าสู่โลกยุคใหม่ รวมถึงการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ส่วนประเด็นที่มีความแตกต่าง คือ การประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร ทั้งจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ภายในระดับเดียวกัน และจากระดับล่างสู่ระดับบน

กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการบนพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของผู้เรียนแต่ละบุคคล สอดคล้องกับอัญชลี ศรีวิชัย (2563) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนกวดวิชาในด้านการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน จัดกิจกรรมให้ได้มีส่วนร่วมทำกับเพื่อน ๆ รวมทั้งเตรียมแผนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน และจัดเตรียมเอกสารการสอนที่กระชับและเข้าใจได้ง่าย มีเทคนิคการสอนที่ง่ายต่อผู้เรียน โดยความรู้ต้องสามารถนำไปต่อยอดและใช้ในชีวิตรประจำวันได้

ส่วนประเด็นแตกต่าง คือ การแนะแนวการศึกษาและให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการศึกษา กลยุทธ์รองที่ 2.2 รักษามาตรฐานการจัดการเรียนการสอนบนความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับ Force & UNESCO (2020) ที่เสนอว่า ฝ่ายบริหารและผู้อำนวยการโรงเรียนต้องตรวจสอบและประเมินการทำงานของคุณครู โดยคำนึงถึงบทบาทการสอนที่มีคุณภาพของคุณครูและการส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งโรงเรียนต้องเปิดโอกาสให้ครูได้เสนอความคิดเห็นและประเมินการทำงานของคุณครูด้วย

กลยุทธ์ที่ 3 การดูแลนักเรียนและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 3.1 เพิ่มการดูแลและติดตามนักเรียนโดยใช้ข้อมูลเชิงระบบ สอดคล้องกับวัฒนพล ชุมเพชร (2561) ที่กล่าวว่า ระบบเช็คชื่อผ่านระบบออนไลน์เพื่อติดตามพฤติกรรม การเข้าเรียนของผู้เรียนถือระบบที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการบันทึกผลและประมวลผลการเข้าเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครองและตัวผู้เรียนเองได้ทราบข้อมูลการเข้าเรียนที่เป็นปัจจุบัน กลยุทธ์รองที่ 3.2 เร่งพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างรอบด้าน สอดคล้องกับ ปัญญา ศิริโกไศยกานนท์ (2559) ที่ระบุว่า อาคารเรียนและห้องเรียนที่กว้างขวางและปลอดภัย รวมทั้งความสะอาดจะส่งผลให้เกิดการจูงใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ประเด็นแตกต่าง คือ การให้ความรู้หรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการดูแลสุขอนามัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนางานบริการทางการศึกษาเชิงรุก มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 4.1 ยกระดับงานบริการทางการศึกษาที่ตอบโจทย์ความต้องการสมัยใหม่ สอดคล้องกับวารุณี พูนพิพัฒน์กิจ (2564) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษาและแนะนำวิธีการเรียนจะสร้างความประทับใจให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง ส่งผลต่อการสร้างความไว้วางใจและเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อโรงเรียนกวดวิชา ส่วนประเด็นแตกต่าง คือ การควบคุมด้านบัญชีและงบประมาณ การจัดบริการและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการมีส่วนร่วม รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์รองที่ 4.2 ยกระดับมาตรฐานของครุภัณฑ์และเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ (2563) ที่ระบุว่า การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน จะเป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ส่วนประเด็นแตกต่าง คือ การบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อมใช้งาน และกลยุทธ์รองที่ 4.3 ผลักดันมาตรฐานของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความเชื่อมั่น สอดคล้องกับระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา (2549) ที่กำหนดว่าอาคารและสถานที่ตั้งต้องมีความกว้างขวาง เป็นเอกเทศหรือแยกเป็นสัดส่วน รวมทั้งมีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 5 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดวิชาการแนวใหม่ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 5.1 เร่งปรับปรุงงานด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม สอดคล้องกับปัญญา ศิริโกโดยกานนท์ (2559) ที่กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์และการแนะนำจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เคยเรียนและประสบความสำเร็จจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสมัครเรียนในโรงเรียนกวดวิชา กลยุทธ์รองที่ 5.2 กระตุ้นงานด้านการตลาดวิชาการให้มีประสิทธิผล สอดคล้องกับ จุฬณี วิริยะกิจไพศาล (2559) ที่กล่าวว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องมีการกำหนดค่าเรียนให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและมีความคุ้มค่า รวมทั้งมีส่วนลดและการผ่อนชำระค่าเรียนให้แก่นักเรียนที่จำเป็น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) และการศึกษาของภาครัฐสามารถนำกลยุทธ์ที่ได้สร้างขึ้นไปใช้ยกระดับคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาหรือการกวดวิชาที่อาจมีการจัดขึ้นภายในโรงเรียน รวมทั้งใช้ประกอบการกำหนดนโยบายการพัฒนาการบริหารโรงเรียนกวดวิชา เพื่อทำให้โรงเรียนกวดวิชาสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพและอยู่รอดได้ภายใต้กระแสโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง

2) กระทรวงศึกษาธิการได้แนวทางเชิงนโยบายในการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อทำให้การดำเนินงานดีขึ้น โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กับการบริหารจัดการให้ประสบความสำเร็จในลักษณะผลกำไรในรูปแบบของธุรกิจ

3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสามารถนำกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นไปใช้ส่งเสริมการจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการบริหารโรงเรียนกวดวิชาให้สามารถปรับตัวในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากโรงเรียนกวดวิชาไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐหรือภาคเอกชนอื่น

4) โรงเรียนกวดวิชาสามารถนำแนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจและพัฒนาโรงเรียนกวดวิชาเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง โดยการปรับวิธีดำเนินการให้มีความสอดคล้องตามบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งอาจมีที่ตั้งและกรรมสิทธิ์ในการครอบครองอาคารสถานที่ที่แตกต่างกัน

5) ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้เป็นแนวทางในการการบริหารโรงเรียนกวดวิชาโดยคำนึงถึงบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งควรพิจารณาถึงความเร่งด่วนและความจำเป็นของแต่ละโรงเรียน โดยเฉพาะกลยุทธ์ที่ 1 การสรรหาและธำรงรักษาบุคลากร อันเป็นหัวใจหลักของโรงเรียนกวดวิชาที่จะช่วยกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจต่อผู้ปกครองและนักเรียนในการตัดสินใจเลือกที่จะมาเรียน

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1) การเก็บข้อมูลอาจเป็นการเก็บข้อมูลในระดับที่กว้างขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียน กวดวิชาจากทั่วประเทศ และแบ่งกลุ่มของโรงเรียนกวดวิชาอาจใช้การแบ่งกลุ่มตามขนาดตามพื้นที่ใช้สอยตามที ระบุไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 เนื่องจากโรงเรียนแต่ละขนาดจะมีความพร้อมและมีบริบทที่แตกต่างกัน

2) การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักเรียนอาจเลือกศึกษาจากนักเรียนในช่วงชั้นอื่น ๆ เนื่องจากนักเรียนจะมีเป้าหมายทางการเรียนที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น

3) ในการสร้างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาอาจเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของกลยุทธ์และ ใช้แนวคิดอื่นๆ เพื่อสร้างกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสภาพของสังคมในแต่ละยุคสมัย

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ พันธุ์ดำหริ. (2564). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนนอกระบบประเภทกวดวิชาสู่มาตรฐานการ จัดการเรียนรู้วิถีใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จุฬินี วิริยะกิจไพศาล. (2559). กลยุทธ์การตลาดกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นลิตา เตชะศิริประภา. (2564). โรงเรียนกวดวิชาในยุคนี้ไม่จำเป็นแล้วหรือยังจำเป็นมากกว่าเดิม. สืบค้น เมื่อ 28 ธันวาคม 2564, จาก <https://plus.thairath.co.th/topic/money/100564>.
- ปัญญา ศิริโกไศยกานนท์. (2559). กลยุทธ์การตลาดธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พัชรารณณ์ ดวงชื่น. (2562). การบริหารจัดการศึกษารับมือความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. วารสารศิลปการจัดการ, 4(3), 783–795.
- ยุทธชาติ นาหอม. (2564). การบริหารสถานศึกษาบนฐานความปกติใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549. (16 ธันวาคม 2549). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119 ตอน 123ง. หน้า 2.
- วัฒนพล ชุมเพชร. (2561). การพัฒนาระบบเช็คชื่อเพื่อติดตามพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาแบบ มีส่วนร่วมผ่านระบบออนไลน์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

- วารุณี พูนพิพัฒน์กิจ. (2564). *แบบจำลองความสำเร็จของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). *รายงานประจำปี พ.ศ. 2564*. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม
2565, จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/431>.
- สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). *โรงเรียนกวดวิชาเงาสะท้อนความเหลื่อมล้ำและ
ล้มเหลวของการศึกษาไทย*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2564, จาก <https://research.eef.or.th/>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2565). *ผลการประเมิน PISA 2018*. สืบค้นเมื่อ 24
กันยายน 2565, จาก [https://pisathailand .ipst.ac.th/pisa2018-full/](https://pisathailand.ipst.ac.th/pisa2018-full/).
- สุดารัตน์ วุฒิมงคลพานิช. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนพิเศษจากสถาบันกวด
วิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ. (2563). *แนวทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ระดับขั้น*. *Journal of Modern
Learning Development*, 5(3), 245–259.
- อรรถพล ตรีกตรอง. (2564). *ธุรกิจกวดวิชาหมิ่นล้านระส่ำปิดพ่นแห่ง*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2564,
จาก [https://www.prachachat.net/prachachat- top-story/news-641796](https://www.prachachat.net/prachachat-top-story/news-641796).
- อัญชลี ศรีวิชัย. (2563). *กลยุทธ์การบริหารและจัดการโรงเรียนกวดวิชาที่สอดคล้องกับการศึกษายุค
ดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- Force, T., & UNESCO. (2020). *7 ways to help teachers succeed when schools reopen*.
สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2564, จาก <https://www.educathai.com/knowledge/articles/>.
- Hong Kong Examination and Assessment Authority. (2013). *Is attending tutorial classes a new
trend?*. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.hkeaa.edu.hk/DocLibrary/SBA/HKDS>.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.
- Rushforth, Katie. (2012). *The Quality and Effectiveness of One-to-One Private Tuition in England*.
Doctor of Philosophy Department of Psychology and Human Development Institute of
Education. University of London.